

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionum,
Quas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Qui fiat, vt semper mali persequa[n]tur bonos. Cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

DE VARIIS PIORVM

Hiere. 10.

Daniel. 3.

Hebr. 11.

vbi Deo hostias immolabat. Hieremias cum spiritu Domini vaticinatur tristitia, à Phassur sacerdote percutitur, atque etiam in neruum conijcitur. Quid commemorem tot iustorum sæpe celebrata martyria? tot edita in posterum fidei & virtutis exempla? Tres pueri Ananias, Azarias, Michael aetate impares, dilectione concordēs, fide stabiles, virtute constantes, ob vnius Dei confessionem in ardentem coniecti fornacem, flammis tamen, ac pœnis videntibus, superiores euasere. Alij, inquit Apostolus, ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres, lapidati sunt, tentati sunt, secti sunt, in occisione gladij mortui sunt, circumierunt in melotis, & in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus, in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis, & in cauernis terræ. Venio ad Christi Ecclesiam. Quos non persecutionum turbines perpassi sunt Apostoli? Quot millia constantissimorum confessorum persecutio? quot millia fortissimorum martyrum gladius tyranni saeuientis illustrauit? Consimilia sic esse capiti membra oportebat, vt quoniam ille vix natus, urgente persecutione, fuga sibi consulere coactus, deinde cõrumelijs atque iniurijs grauibus, & tormentis maximis, ad probrosissimam vsque mortem perductus est, in eiusmodi persecutionis agone, fierent ei Christiani conformes, si vellent gloriae eius effici participes. Postquam igitur toleratae persecutionis abundamus exemplis, ipsam rei huius rationem contemplemur.

Qui fiat, vt semper mali persequantur bonos.

CAPVT II.

Iean. 15 8

Scriptum in Euangelio sic est: Si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat, diligeret: quia verò de mûdo non estis, propterea odit vos mundus. Ideoque si me persequuti sunt, inquit, & vos persequentur. Magnum piorum hominum solatium video in hac esse ratione constitutum. De medio enim electos mundo, & à perditorum vniuersitate discretos, morum dissimilitudo inuisos reddit: hoc etenim oderunt illi, quod esse nolunt, atq; ex eius rei, quam vehementer improbant odio, fremunt premuntque persequendo. Habere iniquitas non potest cum iustitia pacem, tempe-

temperantiam odit ebrietas, falsitati nulla est cum veritate concordia, non amat superbia mansuetudinem, non petulantia verecundiam, non auaritia largitatem. Si caput ipsum ob hanc morum aduersitatem persecutus est mundus; profectò & pios omnes, qui eodem spiritu viuunt, persequetur. Vide autem quid in Christum Dominum, impiorum & perditorum hominum persecutionem incitarit. Loquuntur apud Sapientem & dicunt: Circumueniamus iustum, quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris. Gravis est etiam nobis ad videndum, quoniam dissimilis est alijs vita illius. Tanquam nugaces aestimati sumus ab illo, & abstinet se à vijs nostris tãquam ab immunditijs, & præfert nouissima iustorum, & gloriatur patrem se habere Deum. Ferre Christum impij Iudæi minime potuerunt, quod affectus dissimilis studia vitæ contraria faciebat, alteraque vita alterius erat manifesta damnatio. Ideo que fratribus quoque suis, cum in eum nec ipsi crederent, aiebat: Non potest mundus odisse vos: cultores videlicet suos atque amatores. Me autem odit, quia ego testimonium perhibeo de illo, quòd opera eius mala sunt. Inde est quòd boni improbis semper fuere graues. Inde inter ciuitates duas, quæ pariter in hoc mundo versantur, pax esse, & coalescere amicitia nunquam potest quam morum similitudo conciliat. Simulatque apparere illæ discernique coeperunt, visa quoque discordia & pugna est: nec potuit tanta disiunctio animorum, non in apertam continuo persecutionem erumpere. Odio quippe insanabili persequitur mundus sui dissimiles, & salutiferæ veritatis lucem, humanæ tenebræ ferre non possunt.

Sapient. 2.6.

Ioan. 7.6.

Impia pars mundi, parti est infesta piorum,

Nec tolerare potest dissimiles animos.

Ridens nolentes opibus presentibus uti,

Sperantesque sibi credita posse dari.

Prosper episcopus

gram. 32.

Vt igitur pax esse inter Christum & Belial non potest; ita nec ciuitates illæ duæ, quarum est altera piorum, altera impiorum, vera iungi cõcordia possunt. Sanctæ ciuitatis Christus est cõditor, ciuitatis impiæ diabolus fundator & rector est. Illam cõstituit amor Dei vsq; ad contemptum sui; hanc è diuerso amor sui, vsq; ad contemptum Dei. Sibi enim placens actumens, & omnia quæ persecutione digna sunt, in se vna

A ij posita

DE VARIIS PIORVM

- Esa. 47. b* posita existimans, loquitur apud Prophetam & dicit: Ego sum, & præter me non est amplius. Vitur illa mundo, vt fruatur Deo. Hæc contrà, Deo vitur, vt mundo perfruatur. Peregrinatur illa hic, & manentem fixamque in terris non habens ciuitatem, futuram inquirat: quemadmodum sanctissimi cuiusdam ciuis ea declarat oratio, qua dicit: Aduena ego sum in terra, & peregrinus sicut omnes patres mei. Hæc verò mundi huius inescata delicijs, in terrena felicitate penitus acquiescit. Eò fit, vt quicquid huic aduersum senserit, remouere conetur, & propter hanc suam cupiditatem, etiam odio prosequatur & persequatur veritatem. Omnia, inquit ille, mandata tua veritas: idcirco iniqui persequeuti sunt me, adiuua me. Hanc enim (tanquam diceret) diuinorum mandatorum amplector omni desiderio veritatem, à qua semper est iniquorum hominum auersa voluntas. Vbi igitur animorum tanta sit discordia, quænam esse morum ac studiorum concordia possit? Hinc tametsi illæ in hoc seculo ciuitates implexæ permixtæque sint, donec vltimo iudicio separentur, atque idcirco temporaria quædam & bona & mala communia habeant; tamen perpetuo inter se diffidio colliduntur: quoniam & fide, & spe, & amore mirabiliter separantur. Vt enim ignis & aqua simul esse, nisi pugnent inter se, non possunt: ita necesse est, duæ illæ ciuitates assidua inter se aduersitate confligant. Atque vt in eodem homine contra spiritum caro, & contra carnem spiritus concupiscit: ita in eadem Repub. cum bonis mali pacem habere non queunt. Neque verò hoc quisquam putet ad piorum aliquam accusationem redundare, quòd pacera cum malis non habeant. Non enim id vicio fit bonorum, qui, iuxta Apostoli præceptum, pacem cum omnibus, quantum quidem in ipsis est situm, conseruant: sed culpa malorum, qui suis vicijs ac tenebris delectati, virtutis lucem ferre non possunt. Ideòque illos in quibus inesse ac lucere conspicitur, tollere è medio moluntur. Vicia verò boni, vt in se ipsis, ita & in alijs persequuntur: nimirum vt naturæ benè esse velint, cuius vitium gestiunt amoliri. Vt enim is neque odisse corpus suum, neque persequi censendus est, qui amarum etiam pharmacis morbum conatur extinguere: ita neque seipsos boni odisse, neque homines alios persequi putandi sunt, cum id castigationibus & correptionibus agunt, vt viti-
tiorum

tiorum malum, tãquam animorum ægritudo, pellatur. Imò
 verò quis non id magni beneficij loco ducat, si tamen bona
 mente præditus sit, quòd aliena cura & opera, in meliorem
 sit naturæ statum restitutus? Oderunt igitur boni non ho-
 mines, sed hominum vitia, & si qua vnquam ab illis moue-
 tur persecutio, ea non ex odio, sed ex charitate proficisci
 credenda est; qua vel malis consulitur ad correctionem, vel
 certè bonis & integris ad tutelam. Vnde illa sunt in Psal-
 mo: Non proponebam ante oculos meos rem iniustam, *Psal. 108. 6*
 facientes præuarcationes odiui. Non adhæsit mihi cor
 prauum, declinantem à me malignum non cognoscebam,
 detrahentem secretò proximo suo hunc persequebar. Ecce
 persequutor bonus, non hominis, sed peccati. Est enim, in-
 quit Ambros. etiam iusta persecutio, si oderimus obscœ- *Ambros.*
 nos, si infesti sumus iniustis, si iniquos velimus opprimere, *serm. 11. in*
 ne pluribus noceant, si auarum fraudis suæ compedijs exua- *Psal. 118.*
 mus, si execremur insolentiam superbiorum. Nam vt est *Prouer. 29.*
 apud Sapientem in Prouerbijs: Abominantur iusti virum
 impium, & abominantur impij eos qui in recta sunt via.
 At horum terrena ciuitas non corrigere cupit, sed perdere;
 nec ei vitia tollere cordi est, sed ingratiam sibi & exosam de-
 moliri atque opprimere veritatem. Hoc enim est iudicium,
 quia lux venit in mundum, & dilexerant homines magis te- *Ioan. 3.*
 nebras quàm lucem; erant enim eorum mala opera. Ne
 verò existimares sic eos luci tenebras amando præponere, vt
 tamen lucem non odissent, adiunxit: Omnis enim qui malè
 agit, odit lucem, & non venit ad lucem, vt non arguantur
 opera eius. Obseruabit, inquit Regius Psalter, peccator iu- *Psal. 36.*
 stum, & stridebit super eum dentibus suis. Gladium euagi-
 nauerunt peccatores, intenderunt arcum suum vt decipiant
 pauperem & inopem, vt trucident rectos corde. Et rursus,
 Considerat peccator iustum, & quarit mortificare eum.
 Et: Me expectauerunt peccatores vt perderent me, testimo- *Psal. 118.*
 nia tua intellexi. Persequuntur boni interdum, sed vt ma-
 los compellat ad bonum accedere: mali verò ac perditum per-
 sequuntur, vt cogant susceptis malis, quod bonum est ac sa-
 lutare deserere. Itaque & Saram legimus persequeutam esse
 ancillam Agar; & hanc tamen cum fugisset, reuerti iussam *Aug. traç.*
 esse ad dominam suam, propterea quòd illam vtiliter, si ipsa *40. super*
 saperet, castigaret. Et iussisse Ismaëlem cum Isaac reperimus, *Ioan. 8.*

DE VARIIS PIORVM

Galat. 4.

& hanc ipsam tamen collusionem quia sollicitaret ad malum, persecutionem appellari. Is, inquit Apostolus, qui secundum carnem natus est, persequatur eum qui secundum spiritum. In quibus profecto pueris, specimen quoddam nobis propositum esse videtur huius de qua agimus persecutionis, ut intelligeremus carnales homines, ex quibus ciuitas terrena conflatur, bonos semper ac spirituales Dei seruos persequi, eoque tantummodo nomine odisse, quod boni sint.

Psalms. 136.

Vnde etiam illa in Psalmis vox est: Memento Domine filiorum Edom in die Hierusalem. Homo enim Israhelita & pius Dei cultor inter alienigenas constitutus, precatur Dominum ut men inierit, quia inter filios Edom, id est Esau, & inter filios Jacob, concordia esse non possit, & illae inimicitiae maneant, quas iam in matris utero significabat nodum natorum lucta geminorum. Haec est annunciatio, inquit

1. Ioan. 3.

Ioannes, quam audivis ab initio, ut diligatis alterutrum, non sicut Cain qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum. & propter quid occidit eum? quoniam opera eius maligna erant, fratris autem iusta. Invidentiae enim diabolicae, inquit

*Lib. 11. de
ciuit. Dei, c. 5*

Augustinus, qua invidet bonis mali, nulla alia causa est, quam quia illi boni sunt, isti mali. Semper enim inimica virtutibus sunt vitia, & optimi quique ab improbis quasi exprobrantes aspiciuntur. Recteque illud Cicero: Disparis mores disparia fiducia sequuntur, quorum dissimilitudo dissociat amicitias. Nec ob aliam causam ullam boni improbis, improbi bonis amici esse non possunt, nisi quod tanta est inter eos, quanta maxima esse potest, morum studio rumque distantia. Nonnunquam tamen, ait Lactantius, sentiunt se malos esse, & veterum seculorum in se laudant, & de moribus suis meritisque coniectant abesse iustitiam, quam obuersantem oculis suis non tantum non suscipiunt nec agnoscunt, verum etiam violenter oderunt & persequuntur, & exterminare contendunt. Ac quibusdam interpositis. Huius tanti & tam pertinacis odij, inquit, quam potissimum causam esse dicemus? Vtrumne veritas odium pariat (ut ait

*In lib. de
amicitia.*

Poeta quasi diuino spiritu instructus) an erubescet coram bonis & iustis esse nequam, an potius vtrunque? Nam & veritas ideo semper inuisa est, quod is qui peccat, vult habere liberum peccandi locum, nec aliter se putat malefactorum voluptate securius persequi posse, quam si nemo sit cui delicta

*Lib. 5. Insi-
sus. cap. 9.*

delicta non placeat. Ergo tanquam scelerum & malitiae suae testes extirpare funditus nituntur & tollere, grauesque sibi putant, tanquam vita eorum coarguatur. Cur enim sint aliqui intempestiue boni, qui corruptis moribus publicis, conuictum bene viuendo faciant? Cur non omnes sint aequè mali, rapaces, impudici, adulteri, periuri, cupidi, fraudulentum? Quin potius auferantur, quibus coram male viuere pudet, qui peccantium frontem etsi non verbis quia tacet, tamen ipso genere vitae dissimili feriunt & verberant. Castigare enim videtur quicumque dissentit. Nec est magnopere mirandum, si aduersus homines ista sunt, cum aduersus ipsum Deum propter eandem causam insurrexerit populus in spe constitutus, nec Dei nescius: sequiturque iustos eadem necessitas, quae ipsum iustitiae violauit authorem.

De persecutionum varietate.

CAPVT III.

Ontem ipsum persecutionis aperuimus, nunc persecutionum varietatem videamus. Nunquam sanctorum societas hostibus caruit, à quibus persecutione premeretur. Illa enim est, cuius ex Psalmis vox ea cognoscitur: Sepè

expugnauerunt me à iuuentute mea, etenim non potuerunt mihi. *Psal. 128.* Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores, prolongauerunt iniquitatem suam. Huius ij quoque hostes erant, de quibus illa querimonia est: Amici mei & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt, & vim faciebant qui querebant animam meam. *Psal. 37.* Et qui inquirebant mala mihi, loquuti sunt vanitates, & dolos tota die meditabantur. Ac rursus: Multi qui persequuntur me & tribulant me, à testimonijs tuis non declinaui. *Psal. 118.* Alio que in loco propterea diuinam implorat opem, ne inimicorum suorum circumueniatur atque opprimatur insidijs. *Psal. 139.* Conserua me Domine, inquit, de manu peccatoris, & ab hominibus iniquis erue me. Qui cogitauerunt supplantare gressus meos, absconderunt superbi laqueum mihi. Sanctae enim Ecclesiae capitalis inimicus diabolus, postquam semel expectasset eam ut cribraret sicut triticum, non destitit omni oppugnatione totaque nocendi arte illam infestare: dum inuidia quidam vritur in Iudæis, scruicia verò accenditur in paganis, *Luc. 21.*